

El compromís social del turisme

El turisme a Barcelona ja no es pot mesurar només en xifres. La capital catalana rep uns 30 milions de turistes a l'any. El creixement ininterromput d'un sector que gestiona un volum superior a 44 milions de passatgers –els que van passar pel Prat l'any 2016– o als 2,5 milions que van venir en creuer turístic transcendeix una activitat que es vulgui definir només com a privada o econòmica i ignorar, alhora, l'impacte social que aquest sector provoca.

L'èxit del turisme no ha estat compartit de manera equitativa, ni es pot dir que hagi contribuït significativament a la cohesió social. Mentre que els beneficis es concentren en els principals operadors, els costos –gentrificació, increment de l'exclusió residencial, precarització del mercat laboral, problemes de convivència o augment de l'economia submergida– han afectat el conjunt de la ciutat.

El turisme, per les fortes implicacions que té en el comerç, el transport, la neteja, la seguretat o el lleure, ha de ser considerat un sector compromès socialment que reconegui les desigualtats i les exclusions que certament contribueix a generar.

Aquest compromís social es pot canalitzar a través d'entitats del tercer sector a partir de dos vessants: (1) amb la promoció d'una oferta de turisme inclusiu i adaptada a totes les formes i situacions de discapacitat i (2) participant de manera decidida en el foment de la inserció laboral de col·lectius en risc d'exclusió i impulsant projectes amb mirada i sensibilitat social.

Les xifres assenyalen amb insistència una preocupació dels veïns i veïnes pels efectes d'un sector que es mostra indiferent, passiu i negacionista davant les externalitats que provoca.

Es cert que no hi ha responsabilitats úniques a l'hora d'explicar les causes d'aquest repartiment deficient. D'una banda, no s'han acabat d'aprofitar les eines de què ja disposen les administracions per garantir un retorn social més gran de l'impacte del turisme (ingressos provinents de la taxa turística, plans d'ocupació, contractació pública de qualitat), i, de l'altra,

ORIOI ILLA

PRESIDENT DE LA TAULA DEL TERCER SECTOR SOCIAL

no hem exigut a l'activitat turística la responsabilitat social que li pertocaria atenent el volum de riquesa que genera. Per això ens plantejem si les entitats no haurien de tenir un paper més protagonista en la planificació i la gestió del turisme a la ciutat de Barcelona. Sense anar més lluny, i des de la darrera modificació de la llei d'aquest impost, la taxa turística ja pot utilitzar-se des d'aquest any 2017 per impulsar el turisme sostenible, responsable i de qualitat, i per protegir, preservar, recuperar i millorar els recursos turístics.

Tenim el repte de demostrar que una altra manera de gestionar el turisme és possible. Per contribuir al nostre objectiu d'una societat més cohesionada i inclusiva, no només hem de seguir denunciant males pràctiques relacionades amb la precarietat laboral o la discriminació que encara avui en dia pateixen col·lectius de turistes per raó de la seva discapacitat, sinó que hem de tenir un paper molt més actiu.

El turisme genera externalitats que debiliten l'aplicació de determinats drets socials, com l'habitatge o l'ocupació. El turisme pot anar, per exemple, en detriment de la inserció social i laboral de determinats col·lectius si no hi ha marcs legals que vetllin per aquests col·lectius. Les empreses turístiques han d'incrementar el seu compromís social mentre el turisme genera, alhora, una gran quantitat d'oportunitats també per a les entitats socials.

L'Ajuntament de Barcelona és conscient d'aquest desequilibri entre l'interès econòmic i el compromís social i, per això, estem participant com a entitats socials tant en el Consell de Turisme i Ciutat com en el Pla Estratègic de Turisme de Barcelona. Manca, però, el compromís social del sector privat i la voluntat, compartida, de treballar plegats per un altre turisme. Un model turístic diferent, més integrat en la vida veïnal, que faci possible un canvi del tot imprescindible, que tingui la valentia de reconèixer límits en el creixement, la implicació del sector en l'àmbit laboral i el compromís empresarial en la dimensió social, per evitar el justificat i creixent rebuig ciutadà cap a l'actual model.

PERE TORDERA

CARTES I MISSATGES

Agraïment de les infermeres al Carles Capdevila

Estimat Carles. Les infermeres i infermers estem molt tristos. La notícia de la teva mort com a conseqüència d'un càncer ens ha impactat i ens ha causat molt de dolor. Durant molt temps has parlat de nosaltres, a la televisió, a la premsa escrita o a la ràdio. Ara som les infermeres les que et volem escriure unes paraules i parlar de tu.

En les teves intervencions sempre deies que aspiraves a presidir el club de fans de les infermeres. Carles, sempre seràs el nostre president d'honor del club de fans. Et volem donar les gràcies per haver visibilitzat la nostra professió.

Has donat un valor incalculable a la nostra feina. Com tu deies, "cuidar és molt més que curar". Mai no oblidarem les teves paraules. Has comunicat d'una manera brillant a la societat els valors de les infermeres, que t'estarem eternament agràides. Moltes gràcies i fins sempre.

JORDI MITJÀ COSTA

SANT ANDREU DE LLAVANERES

Roig, Solà, Capdevila

Llegir l'article diari d'en Capdevila se'm va fer imprescindible el darrer any i mig. Em va semblar percebre la mateixa força i veritat pura, absoluta, contundent, brillant com un dia clar de tramuntana, que recordava dels darrers articles de la Montserrat Roig i en Joan Solà.

Tots tres units per un fil invisible. Tots tres deixant un buit immens en la gent del carrer. En aquesta hora trista, se m'acut estar agraït de ser d'un país amb aquests cims d'absoluta integritat ètica, coratge, veritat, entrega i saviesa.

JORDI SUNYER I DEU

SANT CUGAT DEL VALLÈS

La pregunta

És l'hora de fer propostes sobre la pregunta. Una majoria de la societat catalana reclama o respecta el lliure exercici democràtic del referèndum, i molts volem que guanyi el sí. No sabem quants, però. I el nombre de partidaris del sí addicionals als ja convençuts depèn, entre altres coses, de com s'ofereixi la Catalu-

nya que volem. I la pregunta és una qüestió bàsica.

Una pregunta directa, senzilla, aparentment concisa i temptadora com "Vols que Catalunya sigui un estat independent?" seria excessivament pobra i simple. Només els ja persuadits contestaríem a ulls clucs, però podria crear algun rebuig. A la Catalunya oberta, acollidora i socialment avançada potser li agradaria més una pregunta entenedora i gens complicada, tot i que extensa, que expliqui el futur obert que volem i es guanyi la majoria de catalans i la consideració internacional. Per exemple: "Vols que la nació catalana esdevingui un estat sobirà i pugui progressar segons la seva pròpia voluntat i establir lliurement relacions i llaços internacionals amb altres estats afins?" Crec que aquest enunciat conté els elements més importants.

JOAN GAYA BELTRAN

SANT CUGAT DEL VALLÈS

La síndrome de La Tourette

Avui, 7 de juny, se celebra com cada any el Dia Internacional de la Síndrome de

La Tourette. Aquest trastorn consisteix en tics nerviosos motors i vocals, i molt sovint es presenta amb altres trastorns associats (TDAH, TOC...).

Atès que es tracta d'un trastorn crònic, una manera molt rellevant de pal·liar-lo consisteix a estendre el coneixement social d'aquesta condició. Si no es coneix, aquests pacients són molt sovint malinterpretats i fins i tot maltractats (o com a mínim mirats malament) pel seu entorn, cosa que fa que duguin una vida no gaire satisfactòria, no tant pels tics com per la incomprensió.

Per això és molt important la feina de difusió que augmenti el grau de coneixement d'aquesta síndrome. És, segurament, la part més rellevant de la seva teràpia.

RAMON PUJADES I BENEIT

ASSOCIACIÓ TOURETTE CATALUNYA

Les cartes enviades pels lectors han de tenir un màxim de 1.000 caràcters. El diari es reserva el dret de resumir-les. Els seus autors hi han de fer constar nom i cognoms, adreça postal i electrònica, número de carnet d'identitat i un telèfon de contacte. Les cartes no es respondran.

Podeu expressar-vos al diari a través de la web www.ara.cat, i per les següents vies:

[@diariARA](https://twitter.com/diariARA) facebook.com/diariARA cartes@ara.cat Carrer Diputació, 119, 08015, Barcelona Fe d'errades: opinio@ara.cat

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència